

Jaromír Šofr se narodil v Brně 12. září roku 1939. Jeho otec provozoval lékárnu v Třebíči, kde Jaromír Šofr také prožil válečná léta. Po komunistickém puči 1948 byla lékárna rodině Šorfových konfiskována. Následky této situace byly takové, že se musel Jaromír i s celou svojí rodinou odstěhovat do staré části domu, která nebyla moderně vybavená, byla zde jedna sprcha, ze které tekla jenom studená voda a i s touto studenou vodou museli šetřit. Od mládí má rád hudbu a výtvarné umění.

Vystudoval gymnázium v Třebíči, kde odmaturoval v roce 1956. Po dostudování gymnázia v třebíči se v sedmnácti letech šel přihlásit o studium na Filmovou a televizní akademii (FAMU) a v roce 1961 ji úspěšně absolvoval.

V roce 1961 až 1962 pracoval v Československé televizi a poté pracoval v Československém armádním filmu až do roku 1964 a poté až do roku 1991 pracoval ve Filmovém studiu Barrandov.

Jaromír Šofr také pracoval s mnoha kameramany i s dalšími velmi známými lidmi, kteří se zajímají o film nebo pracují v oboru úzce spojeným s ním jako jsou například Jiří Menzel, Věra Chytilová, Jan Němec, Hynek Bočan, Karel Kachyňa, Evald Schorm, Štěpán Schalský a mnozí další.

Jedno z jeho nejznámějších děl co Jaromír Šofr pomáhal natočit je z Čerty nejsou žerty a Na samotě u lesa. Jaromír Šofr také vyhrál spoustu cen spojených z kameramanstvím jako je třeba cena Český lev (2006) a další jako je Zlatá kamera 300. Již na československém festivale v roce 1975 vyhrál cenu s názvem Zvláštní cena pro kameru.

Jaromír Šofr také rád maluje. Již od roku 1980 se začal věnovat malbě a to mu vydrželo až do dnešní doby. V roce 2021 měl vernisáž v malovaném domě v Třebíči. Měl moho dalších výstav, jedna se konala v září roku 2024 v Praze. Tato výstava se konala k výročí jeho osmdesátým pátým narozeninám .

Od mladého věku hraje na různé hudební nástroje jako je třeba altový saxofon a harmonium, také se ale věnuje fotografování a digitalizaci a restaurování filmů. Na altový saxofon hraje již od svých třinácti let a propagaci vážné hudby skrze saxofon se věnuje dodnes. Hraje také na harmonium na které se učil hrát již od svého mládí.

Jako akademický profesor má za sebou i úspěšnou pedagogickou dráhu na katedře kamery pražské FAMU, včetně působení na prestižní Columbia College v Chicagu. Věnuje se profesionální digitalizaci a restaurování filmů.

Roku 2007 získal Českého lva za nejlepší kameru filmu *Obsluhoval jsem anglického krále*. V roce 2019 byl oceněn Cenou města Třebíče.